

pe carii 'i și ommorâra îndată ; mai în urmă, prinseră și alții duoii pe cari îi aduseră vii, ier cei-l'alt-depărtându-se mai scăpară cu viață. La întorcea rea lorū Turcii deteră focū mōnăstirii și o prefăcură în cenușă.

Dupē risipirea oștirea creștine, unū preotū numitū Popa-Sērbu cavalerū russescū din tovarășii lui G. Olimbie , luândū cu dēnsulū 15 ostași , sub influința entusiasmului concepu ideea să formeze unū corpū de ostași ca să atace pe Turci. Trecēndū dērū prin munți la Moeți (hotarulū țerei-Romānesci despre Ungaria, ca la 12 ore de parte de Cāmpu-Lungū) isbuți să adune peste 300 ostași din Greco-Sērbii respāndiți în partea locului. Aședēndu-se cu acestia pe muntele Colței, la pozițiunea numită Vallea-Muierii, aștepta sosirea Turcilorū carii, ajungēndū pe la începutulū lui Iulie, împreună cu Savva, se încăerară în luptă în ziua de 11 ale aceliași luni. În acēstă luptă, Popa-Sērbu ridică într'adevērū trofee de victorie, omorāndū peste 120 de Turci. A doua zi ostașii lui vedēndū că numărulū Turcilorū din ce în ce se mărea și fiindū îndemnați de către offițerii graniței Austriace d'a se refugi pe pāmēntulū lorū spre a-și scăpa viața, se coprinsēră de frică și intrară în carantină. Apropiindu-se de hotarū Silihtarū-aga și Sawa cu 800 de Turci, cerură de la impiegații carantinei ca să le predea pe refugiați, și dacă nu consimțēu a'ī preda pe toți, dēr' pe Popa Sērbu ilū pretindēu